

Dvojitá erupce Bruselského šílenství. Poslancům EU parlamentu se tento týden podařilo přijmout a schválit dvojici skutečných perel - Evropský klimatický zákon a tak zvanou Šimečkovu Zprávu o ochraně právního státu

- CZ24 News | 11. října 2020

EU: Tento týden se v Bruselu opravdu činili. Poslancům Evropského parlamentu se podařilo přijmout a schválit dvojici skutečných perel - Evropský klimatický zákon a tak zvanou Šimečkovu Zprávu o ochraně právního státu. To první je určeno k definitivnímu zničení naší životní úrovně, to druhé pak k likvidaci našeho způsobu života.

Nejdříve k té první normě. Jádrem přijatých *“Pozměňovacích návrhů k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (EU) 2018/1999 (evropský právní rámec pro klima)”*, tedy zkráceně Klimatického zákona, je snížení emisí CO₂ o 60% oproti úrovni roku 1990 do roku 2030. Ovšem tím ambice předkladatelů zdaleka nekončí, snižovat se bude dál, i po tomto roce. Až budou emise konečně na nule. K čemuž máme dospět roku 2050. A to závazně.

Takovým návrhům se obecně říká „ambiciózní“. I když čeština k tomu má výstižnější slovo - furiantské. Ve smyslu praštěného, zbytečného a zjevně neuskutečnitelného návrhu, který však má potenciál nás přivést na buben. Což Klimatický zákon skutečně má. K tomu zjištění není třeba se prokousávat sáhodlouhým a evropsky nesrozumitelným [textem](#). Postačí jen pár ukázek.

Bod 6) Dosažení klimatické neutrality vyžaduje, aby všechna hospodářská odvětví, včetně letecké a námořní dopravy, snížila rychle své emise téměř na nulu. Bod 12a) Každý členský stát má odpovědnost za individuální dosažení klimatické neutrality nejpozději do roku 2050.

A aby europoslanci ukázali, že si z nás v Bruselu fakt nedělají legraci, doplnili Klimatický zákon i o příslušnou hrozbičku: Bod (18a) Dosažení klimatické neutrality je možné pouze tehdy, pokud všechny členské státy sdílejí zátěž a plně se zaváží k transformaci na klimatickou neutralitu. Každý členský stát má povinnost splnit prozatímní i konečné cíle, a **pokud se Komise domnívá, že tyto povinnosti nejsou splněny, měla by být zmocněna přijímat opatření proti členským státům.**

Asi stačí, že. Teď přejděme k té druhé normě. Ke Zprávě o ochraně právního státu. Přednesl ji Michal Šimečka liberální europoslanec z frakce Renew Europe, vyslaný do Brusele stranou Progresivní Slovensko. A podle toho návrh vypadá. Jeho [podstatou](#) je pozastavení přístupu k evropským fondům pro „členský stát, který nerespektuje hodnoty EU“. Což radostně přijala drtivá většina přítomných europoslanců. Pro bylo 521, proti 152 a 21 se zdrželo hlasování.

Mechanismus, jak „darebácký stát“ odstříhnout od peněz je zhruba [následující](#): Bude zaveden tak zvaný „Roční monitorovací cyklus hodnot Unie“, kde bude hodnocen stav dodržování hodnot v příslušném členském státě a následně mu předána doporučení, co a jak má zlepšit. Pochopitelně se závazným časovým harmonogramem.

Kdyby si však příslušná země postavila hlavu a neprovedla tato „doporučení“, může Komise přistoupit k sankcím, jako je například zahájení postupu podle článku 7, nebo pozastavení finančních prostředků čerpaných z EU. Mechanismus se má ještě doladit jednáním mezi europarlamentem, radou členských států a Evropskou komisí. Poslanci požadují neprodlené zahájení těchto jednání. Ještě během německého předsednictví....

A co že se má vlastně kontrolovat? Podle Šimečkova právě přijatého návrhu, se má rozsah kontroly rozšířit na všechny hodnoty, obsažené ve Smlouvě o EU, včetně lidské důstojnosti, svobody, demokracie, rovnosti, právního státu, dodržování lidských práv, práv menšin....

A je to tady. Jak neobyčejně trefně a pravdivě uvedl sám předkladatel návrhu, Michal Šimečka, návrh se dotýká: „samotné budoucí identity EU“. Kterou, aspoň podle hlasování europoslanců z tohoto týdne, má zjevně být chudý, promrzlý vegan z donucení, žijící v kolektivním, sdíleném bytě a přemísťující se (podle poradníku) na obecním sdíleném kole, který závistivě vzhlíží k výšinám top star vládnoucích LGBT, na ulici líbá na potkání černým boty a těší se na slavnostní obřad obřízky své malé dcery podle „těch nových zvyků“.

Opravdu u tohohle musíme být?

Autor: Lubomír Vyličil

Zdroj: <https://pravyprostor.cz/>